

בין הצדיקים על ידי שהוא רשום למטה במצוות הללו, **זָכָרָה חוֹלְקֵיהוֹן**
דְּיִשְׂרָאֵל אשרי חלקם של ישראל.

בפסוק כה אמר ה' צבאות - מבחינת הנצח, ובפסוק כה אמר ה' אלוקים -
 בחינת ההוד, ושניהם מהמלכות

פָּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, הִרִי קָרְאִי אֲשַׁבְּחָנָא, דְּאָף עַל
גַּב דְּכֻלָּא בְּחַד דְּרַגָּא תַלְיִין, לֹאוּ אִינוּן מְדַרְגָּא

חַד שני פסוקים מצאנו שאע"פ ששניהם תלויים במדריגה אחת, מכל מקום אין הם
 מדריגה אחת. **חַד קָרְא כְּתִיב** פסוק אחד כתוב, (חגי א) **כֹּה אָמַר יְהוָה**
צְבָאוֹת. וְחַד קָרְא כְּתִיב, (ישעיה ו) **כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהִים.**

ושניהם פותחים בתיבת "כה" שהיא בחינת המלכות כלומר ששני הפסוקים נאמרו ממנה
מֵה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. מה בין זה לזה **אֶלָּא בְּזַמְנָא דְּכְתִיב כֹּה**
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, בְּדִין מְלָה אֲתִיָּא בְּרַחְמֵי כשכתוב כה אמר
 ה' צבאות ששם זה הוא בנצח אז הנבואה באה ברחמים. **וּבְזַמְנָא דְּכְתִיב כֹּה**
אָמַר יְהוָה אֱלֹהִים, בְּדִין מְלָה אֲתִיָּא בְּדִינָא אבל כשכתוב כה
 אמר ה' אלהים ששם זה הוא מההוד אז הנבואה באה בדין, ושניהם במלכות.

המלכות מקבלת את הברכות והשפע מיסוד הנקרא הוי"ה ומנצח והוד הנקראים
צבאות

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, בְּגִין דְּהָאֵי כֹה, אֲתַבְּרָכָא
מְצַדִּיק וּמְנַצֵּחַ וְהוּד, דְּאֶקְרִי יְהוָה צְבָאוֹת לפי

שהמלכות מקבלת את הברכות והשפע מיסוד הנקרא הוי"ה ומנצח והוד הנקראים צבאות.
וּכְדִין, מְלָה בְּאֵת בְּסֻמוֹתָ אֶתִיָּא, דְּהָא מֵאֲתֵר דָּא קָא
אֶתִיָּא ואז דבר הנבואה בא בהמתקה כיון שהוא בא ממקום הנה"י. **כַּה אָמַר**
יְהוָה אֱלֹהִים, כְּדִין הֵאֵי כַה יִנְקֵא מְסֻרָא דְדִינָא,
מֵאֲתֵר דְּגְבוּרָה עֲלָאָה אבל כשכתוב כה אמר ה"א אז המלכות יונקת את
 הברכות והשפע שלה ממקום הגבורה העליונה שהיא הבינה, **וְאוֹלִיפְנָא מֵאֲבָא**
 ולמדתי מאבי רבי שמעון **דְּדִינָא הוּא בְּרַחֲמֵי,** שדין זה הוא מעורב ברחמים
בְּגִין דְּכִתִּיב יְהוָה אֱלֹהִים לפי שכתוב הוי"ה אלהים, ושם אלהים הוא דין,
 אך מצורף אליו שם הוי"ה שהוא רחמים.

הנביא היה מתכוין לומר את הנבואה מהיכן שנמסרה לו

דְּהָא אֱלֹהִים גְּבוּרָה הוּא בְּכָל אֲתֵר שהרי שם אלהים הוא גבורה
 בכל מקום אפילו למעלה. **אֲדַנִּי, גְּבוּרָה תִּתְּאָה הִיא בְּכָל**
אֲתֵר ושם אדנות היא גבורה התחתונה דהיינו במלכות. **וְעַל דָּא**
אֲשֶׁת־מוֹדְעָן מְלִי מְפּוֹמָא דְנְבִיאָה וכיון שהנביא היה מזכיר את שמות
 אלו היו יודעים ומכירים מהיכן באה הנבואה, **וְהוּא הָוָה מִתְּפִיזֵין לְמִימֵר**
מְלָה מֵאֲתֵרֶיהָ והנביא היה מתכוין לומר את הנבואה מהיכן שנמסרה לו.
וּכְדִין הָוּוּ יְדַעֵי אֱלִין בְּנֵי מְהִימְנוֹתָא, מֵאֵן אֲתֵר תִּלְיִיא
מְלָתָא ועי"ז היו יודעים בני האמונה המאמינים בדברי הנביא מאיזו ספירה תלויה
 הנבואה אם היא ממדת הדין או ממדת הרחמים.

שישים גיבורים מלומדי מלחמה - ביד המלכות להעניש החוטאים

פֶּתַח רַבִּי אָחָא וְאָמַר (שופטים ה) אֹרֹז מְרוֹז אָמַר מְלֹאךְ.
 יְהוּה וְגו'. תָּא הָיִי בֵּא וְרֵאָה הֵאֵי קָרָא רָזָא הוּא
 בְּרִיזִין עֲלָאִין זֶה הַפְּסוּק סוּד הוּא בְּסוּדוֹת הַעֲלִיּוֹנִים שֶׁל הַנְּהַגַת הַמַּלְכוּת.
 בְּשַׁעֲתָא דְּמֶלְכָא קְדִישָׁא מָסַר בֵּיתִיהּ בִּידָא
 דְּמִטְרוֹנִיתָא בְּשַׁעֲתָא שֶׁהַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ ז"א מוֹסֵר אֶת הַנְּהַגַת הָעוֹלָם בִּיד הַמַּלְכוּת כֹּל
 זַיְנִין וְרוּמָחִין וּבִלִּים טְרָאוֹת דִּילִיָּה אֶפְקִיד בִּידָהּ מִנִּיחַ
 בִּידֵיהּ אֶת כָּל כְּלֵי הַמַּלְחָמָה וְהַרוּמָחִים וְאֲבָנֵי הַקֶּלַע, וְכָל אֵינּוֹן מְגִיחֵי קָרְבָּא
 דִּילִיָּה אֶפְקִיד עִמָּהּ וְכֵן כָּל שְׂאֵר הַכְּלִים שְׁעוֹרְכִים אִתָּם קָרַב הַכֹּל הוּא מִפְקִיד
 בִּידֵיהּ, וְהֵינּוּ אֶת כָּל מִלְּאכֵי הַדִּין שְׁפוּעֵלִים הַעוֹנְשִׁים בְּעוֹלָם הַזֶּה. הִדָּא הוּא
 דְּכִתְיִב זֶהוּ שְׁכַתּוּב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) הִנֵּה מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁמָהּ הִיא בַחֲנִית
 הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא שֶׁל ז"א הַנִּקְרָא שְׁלֹמֹה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבוּרֵי
 יִשְׂרָאֵל, וְהֵא אֹקְמוּהָ וְכִבְר בָּאֵרוֹ הַחֲבָרִים שֶׁהֵם מִשְׁשׁ גְּבוּרוֹת הַמִּתְפַּשְׁטוֹת
 בּו"ק דז"א הַנִּקְרָאוֹת גְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל אַחַת כְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר הָרֵי שִׁשִּׁים, וְהֵם נִיתְּנוּ לְמַלְכוּת
 שִׁיחֵיו סָבִיב לָהּ לְשׁוּמְרָהּ מֵהַחִיצוֹנִים, וְכִד אֲנִיחַ קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא
 קָרְבָּא, בְּאֵינּוֹן גְּבוּרִין מְגִיחֵי קָרְבָּא דְּקֶאֱמָרֵן אֲנִיחַ וְכַאֲשֶׁר
 הַקֶּב"ה עוֹרֵךְ מַלְחָמָה נֶגַד הָעוֹבְרִים עַל רְצוֹנוֹ עַל יְדֵי אוֹתָם הַשִּׁשִּׁים גְּבוּרִים הוּא עוֹרֵךְ אֶת
 הַקֶּרֶב וּמַעֲנִישֵׁם, וְאֵינּוֹן אֶקְרוּן וְאֵלּוֹ הַשִּׁשִּׁים גְּבוּרִים נִקְרָאִים מְלוֹמְדֵי
 מַלְחָמָה.

המלכות נוקמת נקם ברית מישראל ערכה מלחמה עם סיסרא

כְּתִיב (שופטים ה) **מִן שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכָבִים מִמְּסֻלוֹתָם**

נִלְחָמוּ עִם סִיסְרָא וְגו' . וַתִּנָּן וּשְׁנִינוּ , בְּהַאי שְׁעָתָא

דְּאַתְנַדְיָבוּ יִשְׂרָאֵל לְגַלְאָה רְשִׁימָא קְדִישָׁא בְּבִשְׂרָהוֹן

בתחילה היו ישראל מלים ולא פורעים, אך בשעה שהתנדבו ישראל לגלות רושם הקדוש

בבשרם ע"י מצות הפריעה, **בְּדִין הַאי חֶרֶב נּוֹקְמַת נְקָם בְּרִית אִז**

אותה החרב של המלכות שהיתה נוקמת נקמת הברית מעם ישראל ומענישה אותם על

שביטלו מצוות הפריעה, **כָּנַשׁ כָּל חֵילָא דִּילֵיהּ , וְכַל זַיִנִין , וְכַל**

אַיִנוֹן מִגִּיחֵי קָרְבָּא , לְאַנְחָא קָרְבָּא עִמֵּיהּ (נ"א דְסִיחָרָא)

דְּסִיסְרָא . אספה את כל החילות שלה וכל כלי המלחמה וכל הכלים שעורכים איתם

מלחמה כדי לערוך קרב עם סיסרא **וְכּוֹכְבֵיֵיא הָווּ אוֹשְׁדִין נוֹרָא**

מְלַעֲיָלָא והכוכבים היו זורקים עליהם אש מלמעלה. **וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן ,**

כָּל כּוֹכַב וְכוֹכַב אֵית לֵיהּ שְׁמָא בְּלַחֲדוּי , וְכָלְהוּ

בְּשְׁמָהֶן אֶקְרוּן כל כוכב וכוכב יש לו שם בפני עצמו וכולם בשמות נקראים לפי

פעולותיהם.

אנשי סיסרא נידונו בשני דינים – אחד של אש ואחד של מים

אָמַר לוֹן קְדָשָׁא בְּרִידְ הוּא , אַתְעֵתְדוּ לְנִקְמָא נּוֹקְמָא

דְּבַנֵּי אמר להם הקב"ה לכוכבים היו נכונים לנקום את נקמת בני מאת

הלוחצים אותם. **הֲרִי נּוֹקְמֵי אָנָּא זְמִין לְאַתְפָּרְעָא מִנֵּייהוּ שְׁתֵּי**

נקמות אני עתיד להפרע מהם. **חַד נּוֹקְמָא דְשִׁית מְאָה רְתִיכִין**

הלימוד היומני